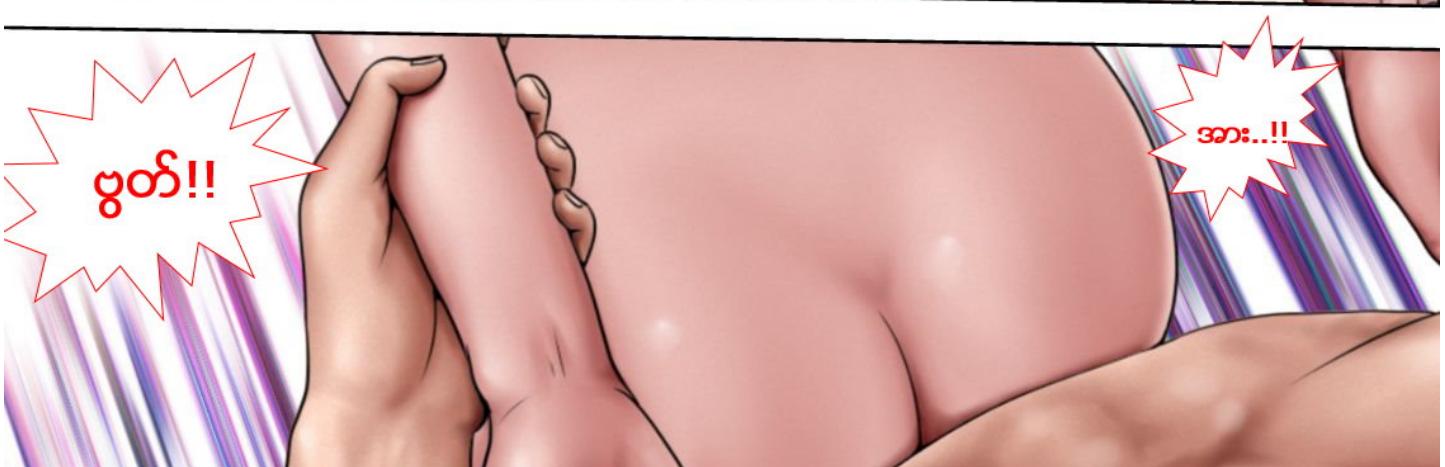
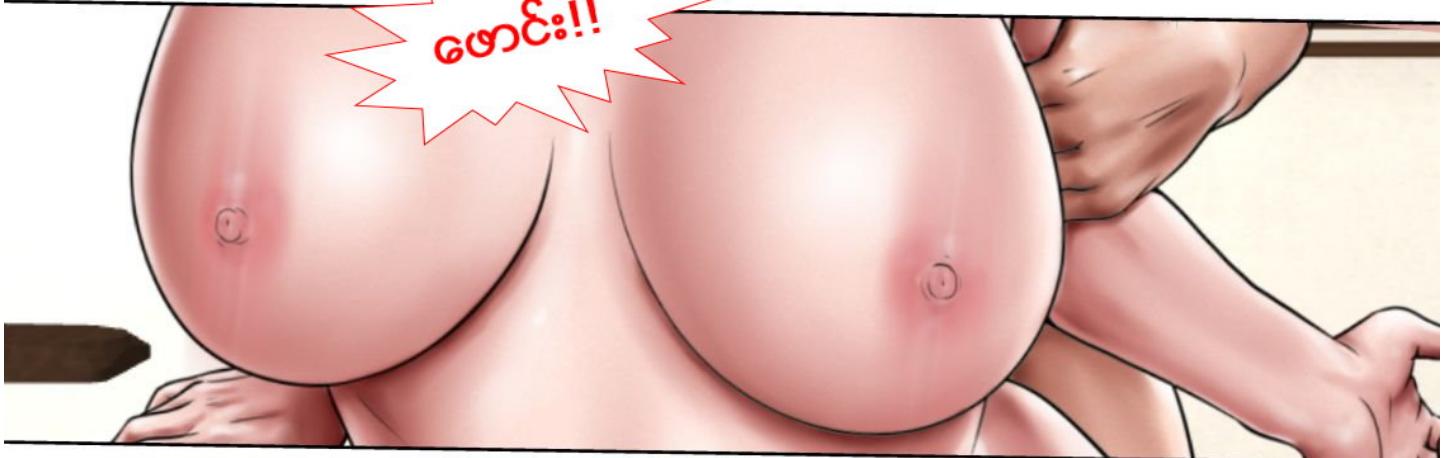
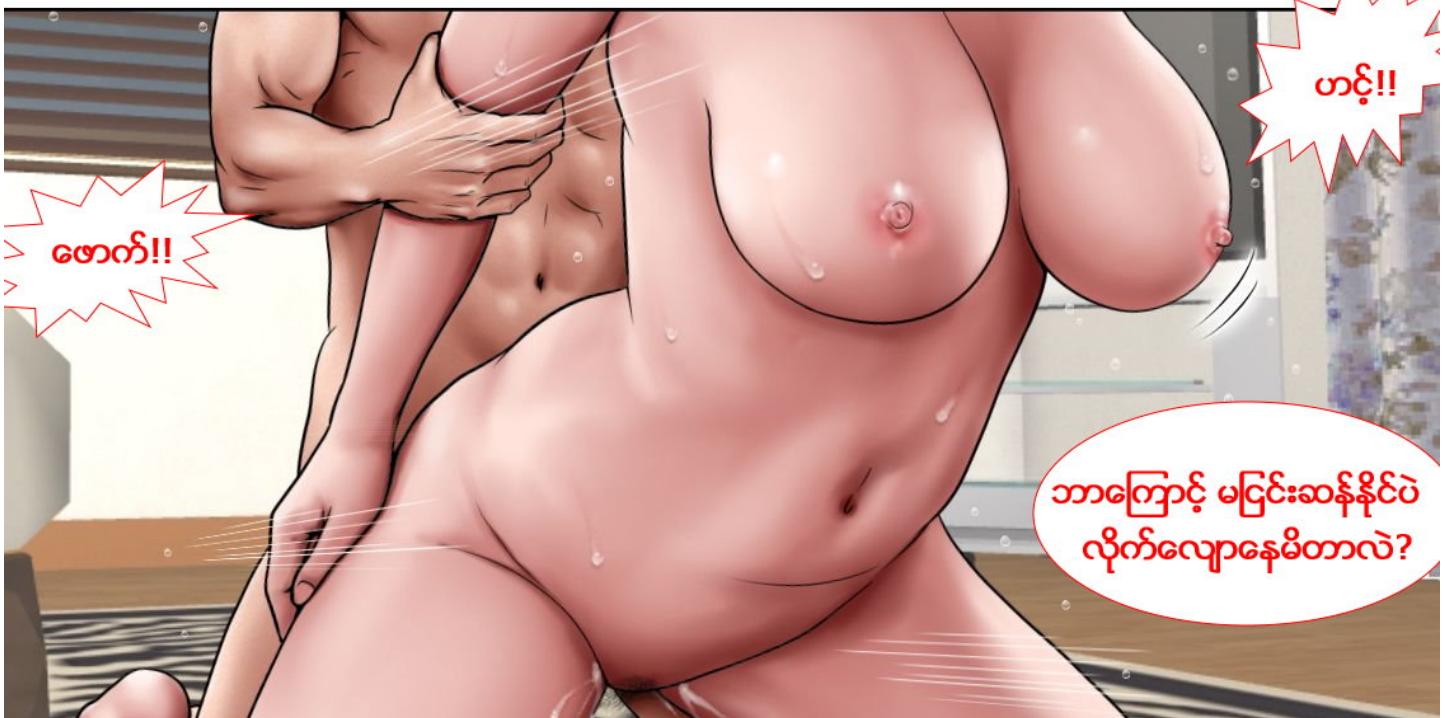
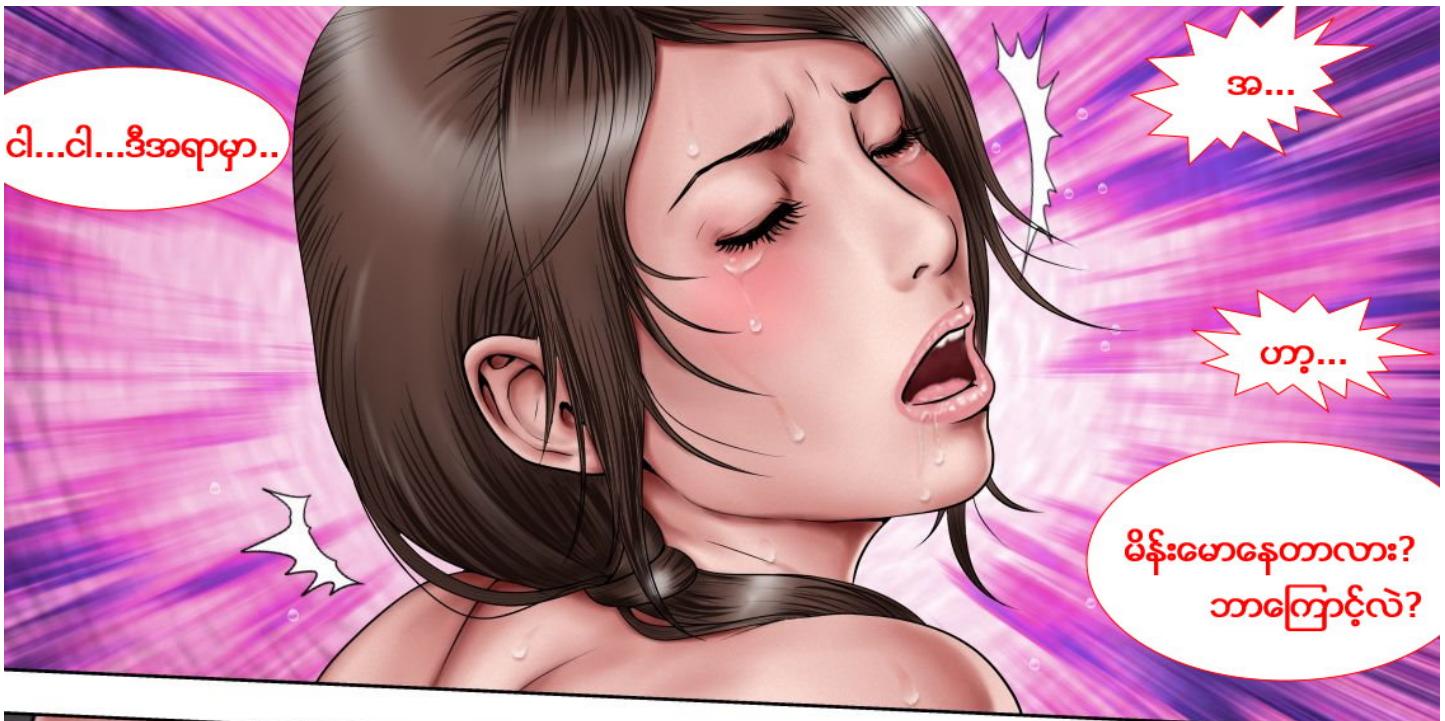

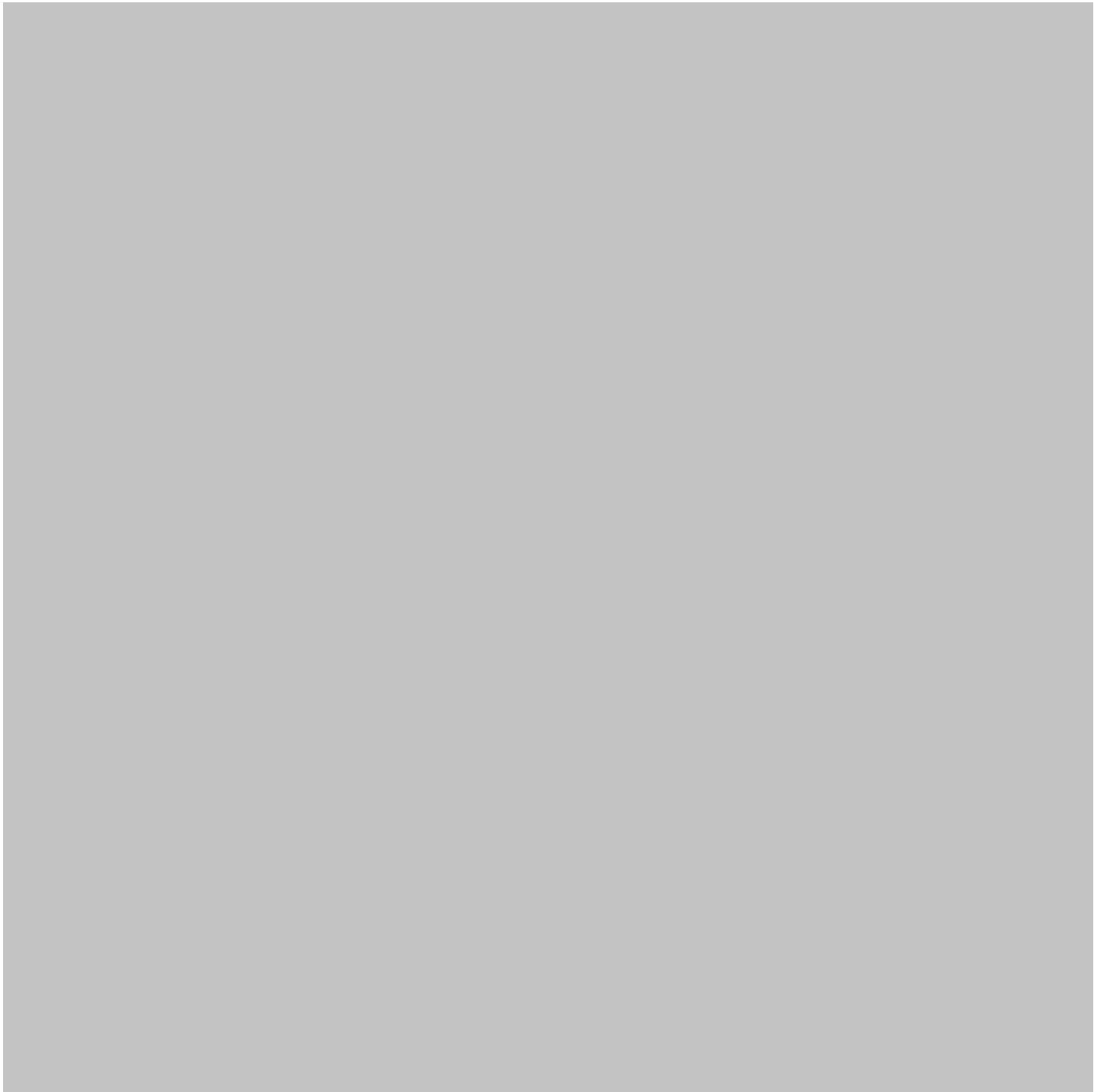
ဘယ်လိုလဲ? ဦးလေးကို...
သတိရနေသေးတာလား?

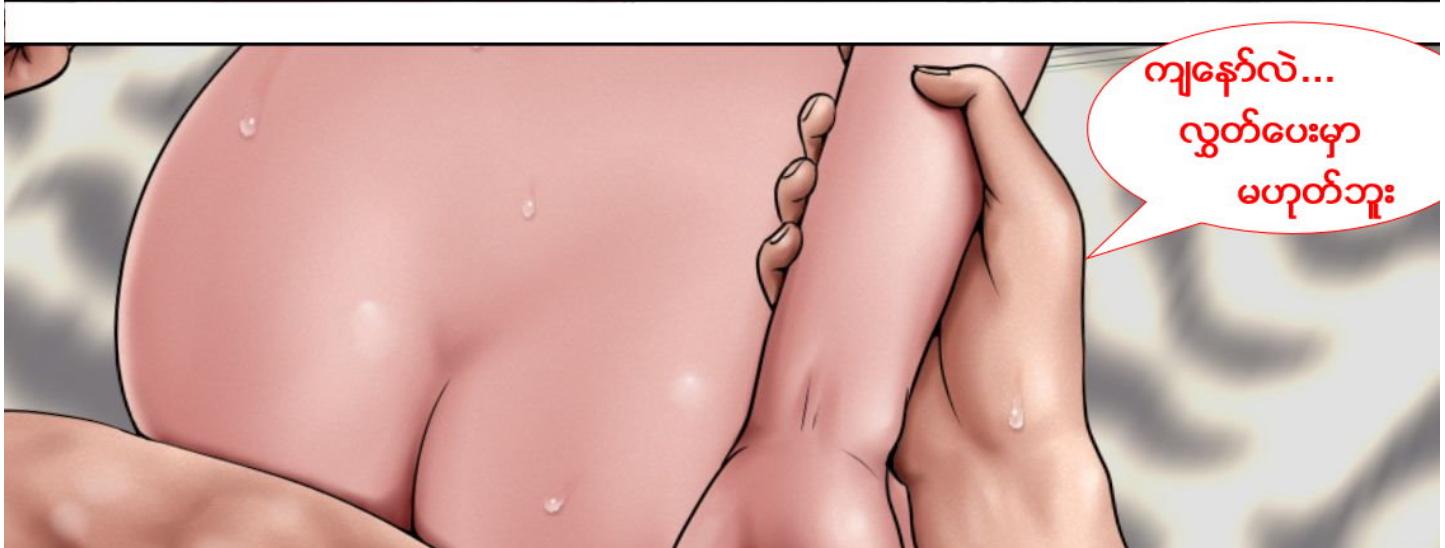
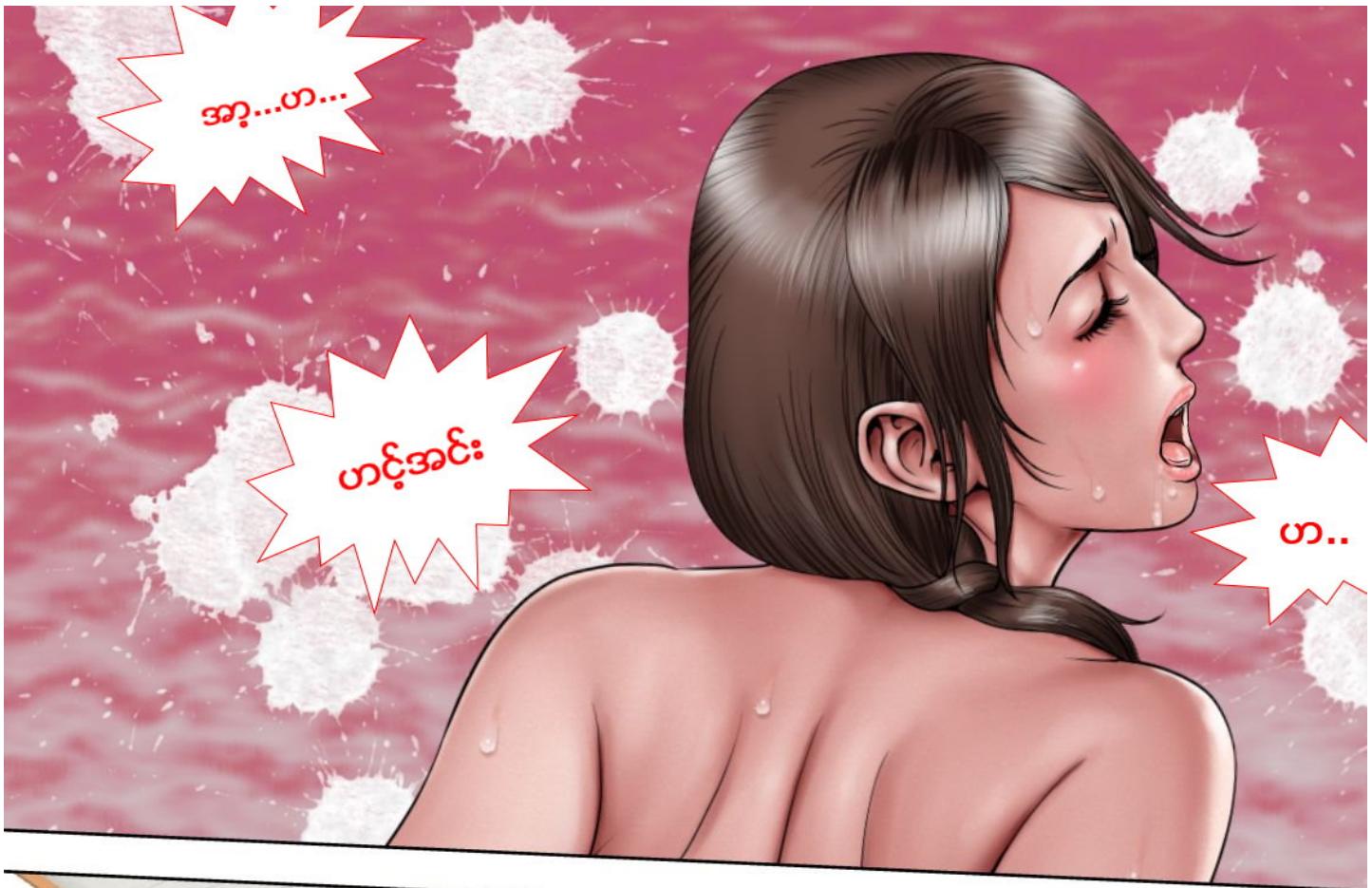

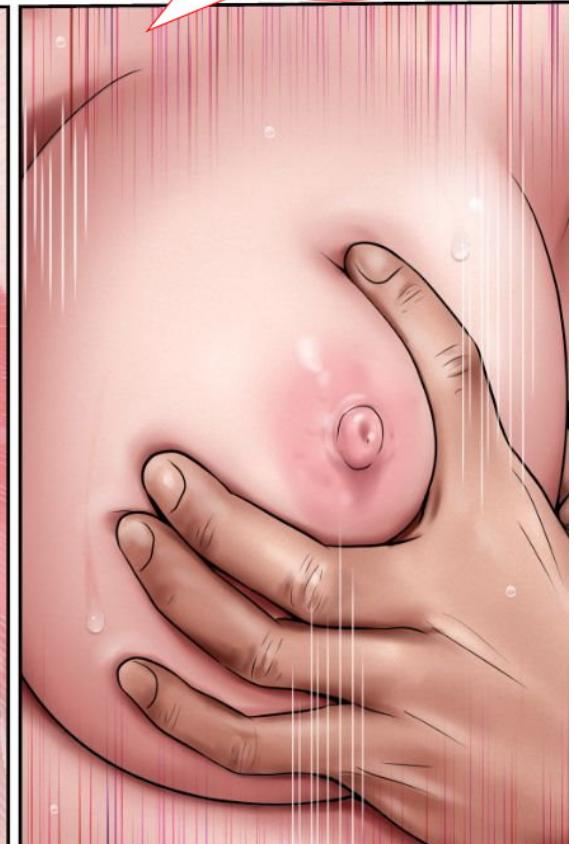
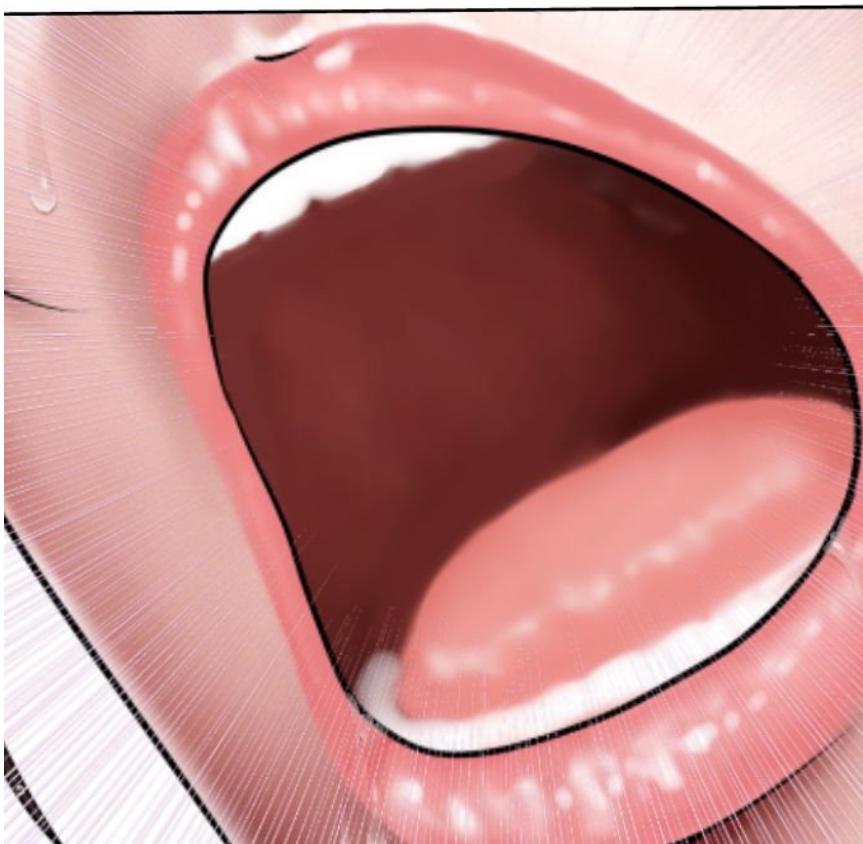
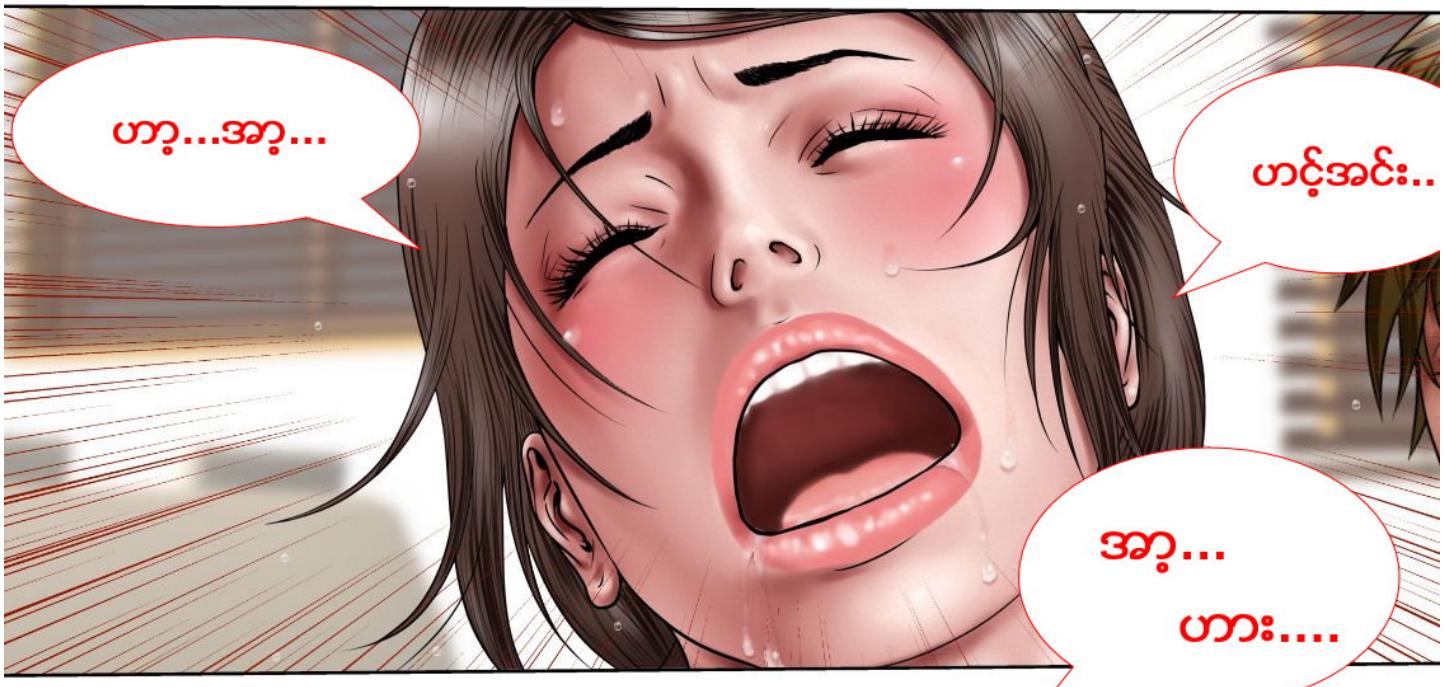

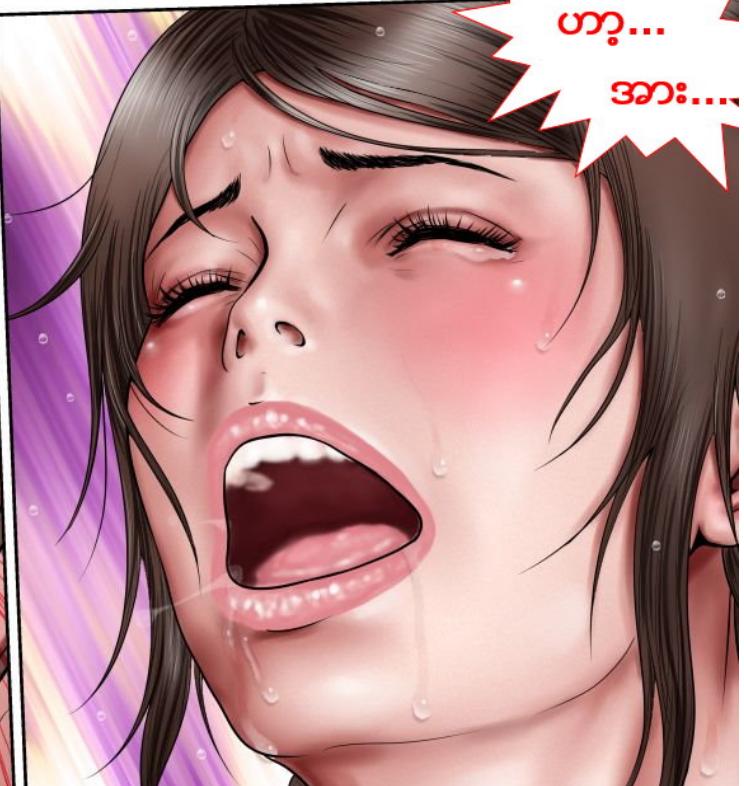
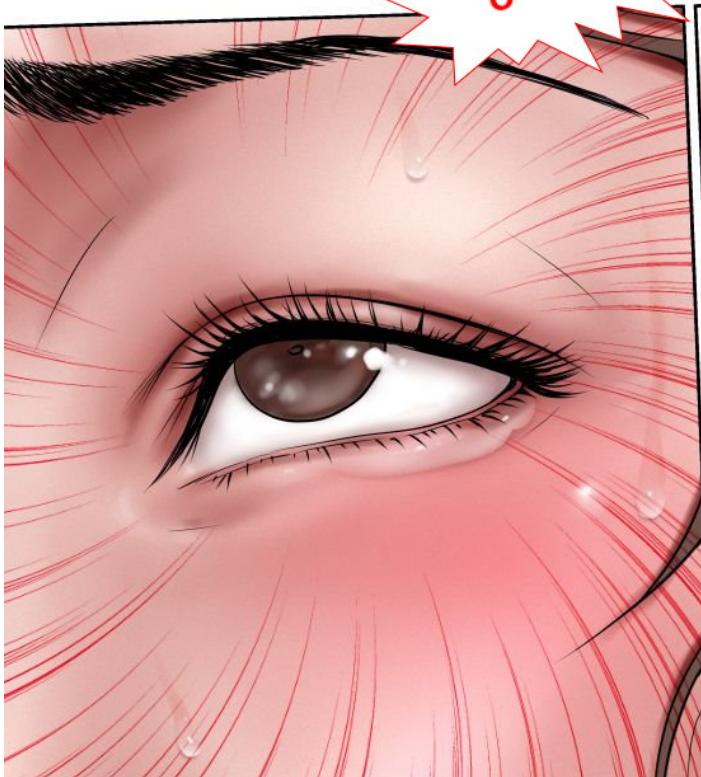

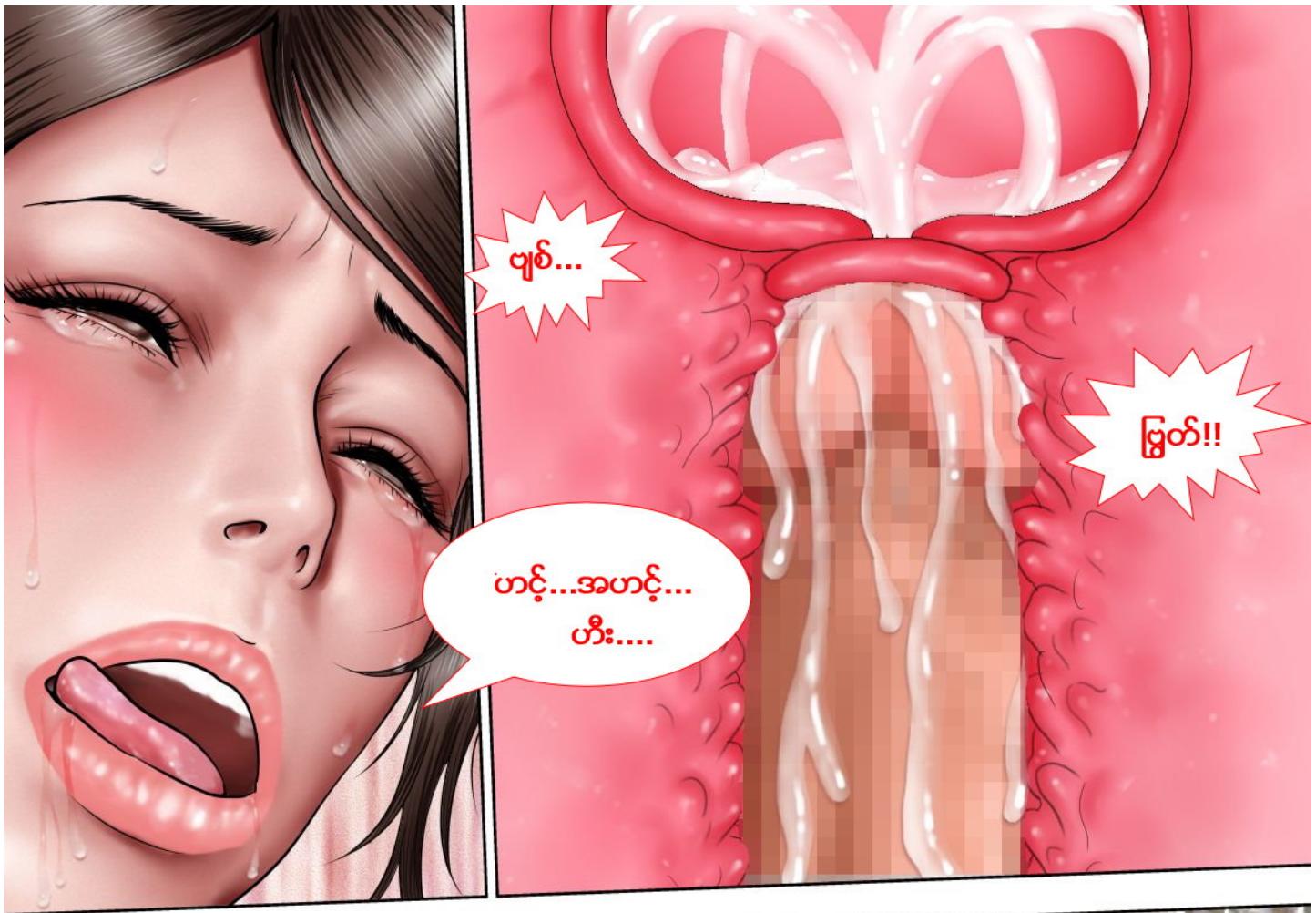

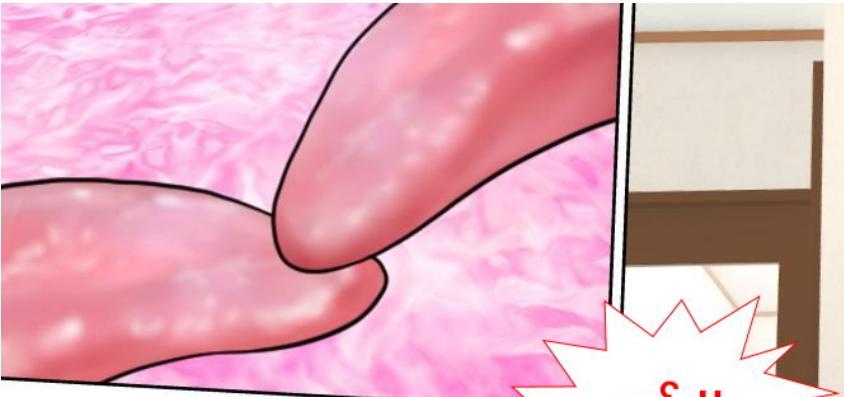

အဲဒီနေ့ကစပြီး ဒေါ်လေးလဲ ကျနော်တောင်းဆိုသမျှကို
လိုက်လျှောရတော့တာပါပဲ.....

ဟမ်း!!

အရင်လို...ရှုက်ဟန်မဆောင်
တော့တာလဲ....

ပိုပြီးတော့...ကောင်းတယ်...

ဟန်.

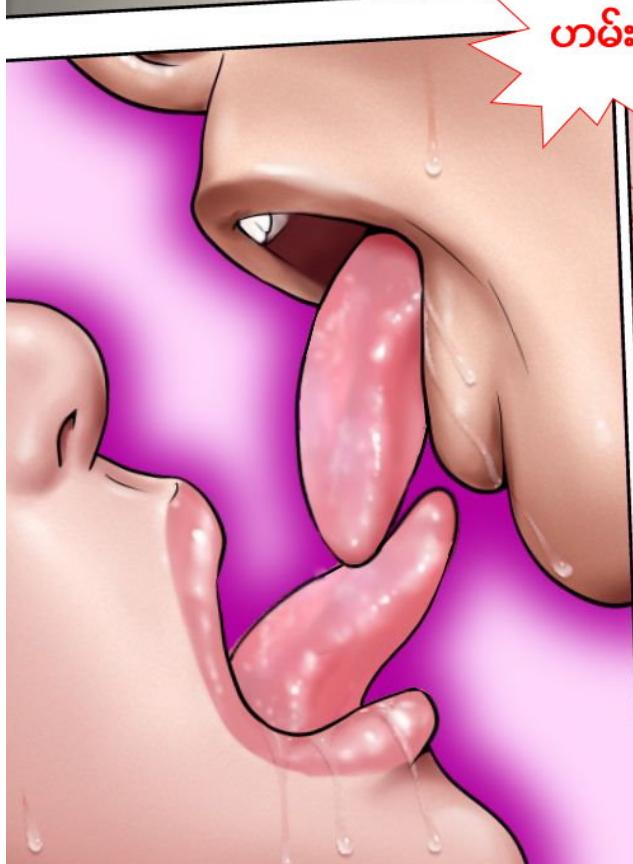
အွေးဗျား

ကျနော်ကြောင့်...ဒီလေးလဲ
အရင်လို အထိုးမကျန်တော့ဘူးလို့
ခံစားမိတယ်....

ဟမ်း!!

ဗျား!!

ဗျား!!

လူလစ်တဲ့ အချိန်နေ့တိုင်းလိုလို ကျနော်တို့
ချိန်းတွေ့ဖြစ်ကြတယ်လေ.....

ဘေး !!

ခေါ်!!

ဟင့်....

အေး..ဟ

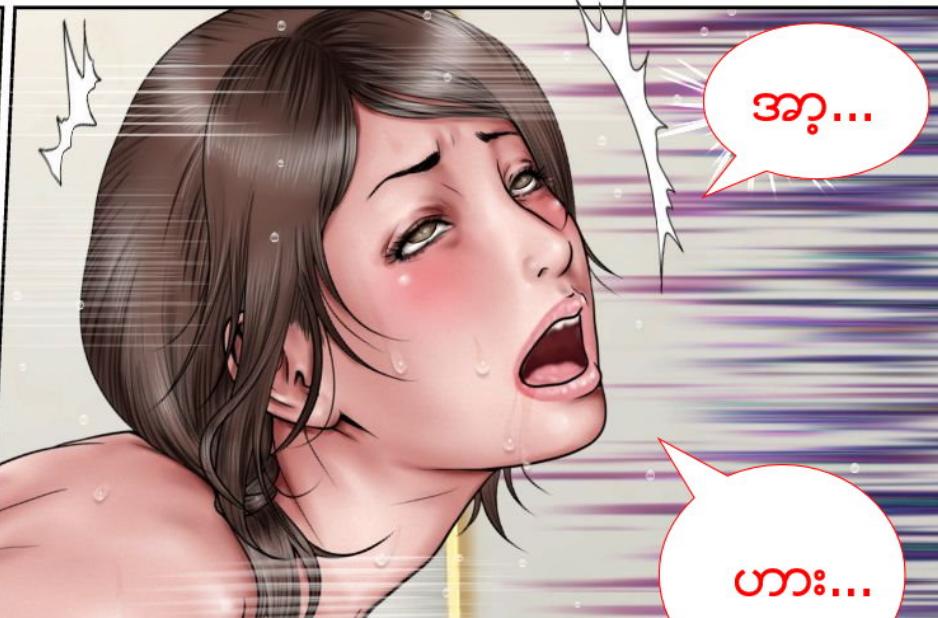
ကျနော်သယ်လိုပဲ...လုပ်လုပ်...
သူမှာ ငြင်းဆန် နိုင်စွမ်းမရှိတာ...

အမြဲတမ်းလိုလိုပါပဲ....

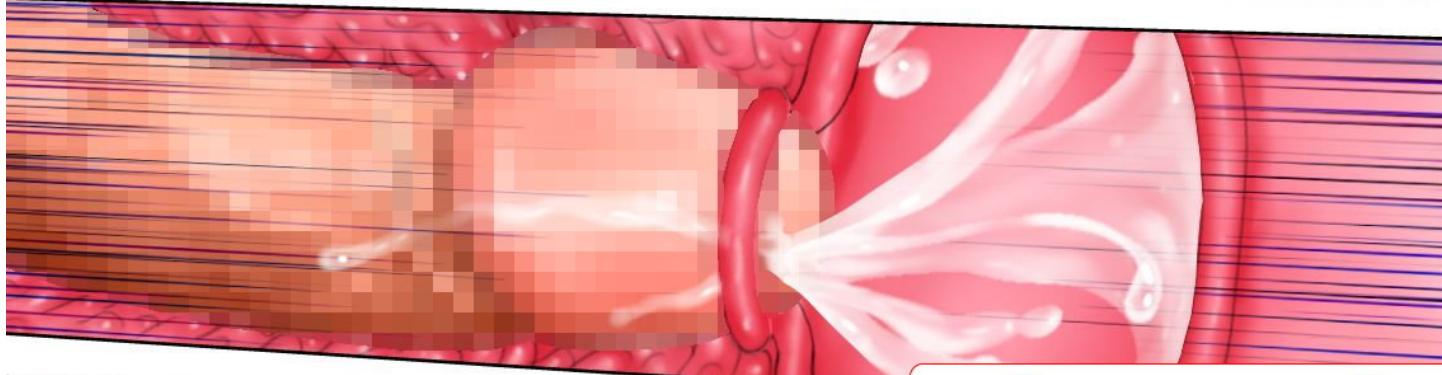
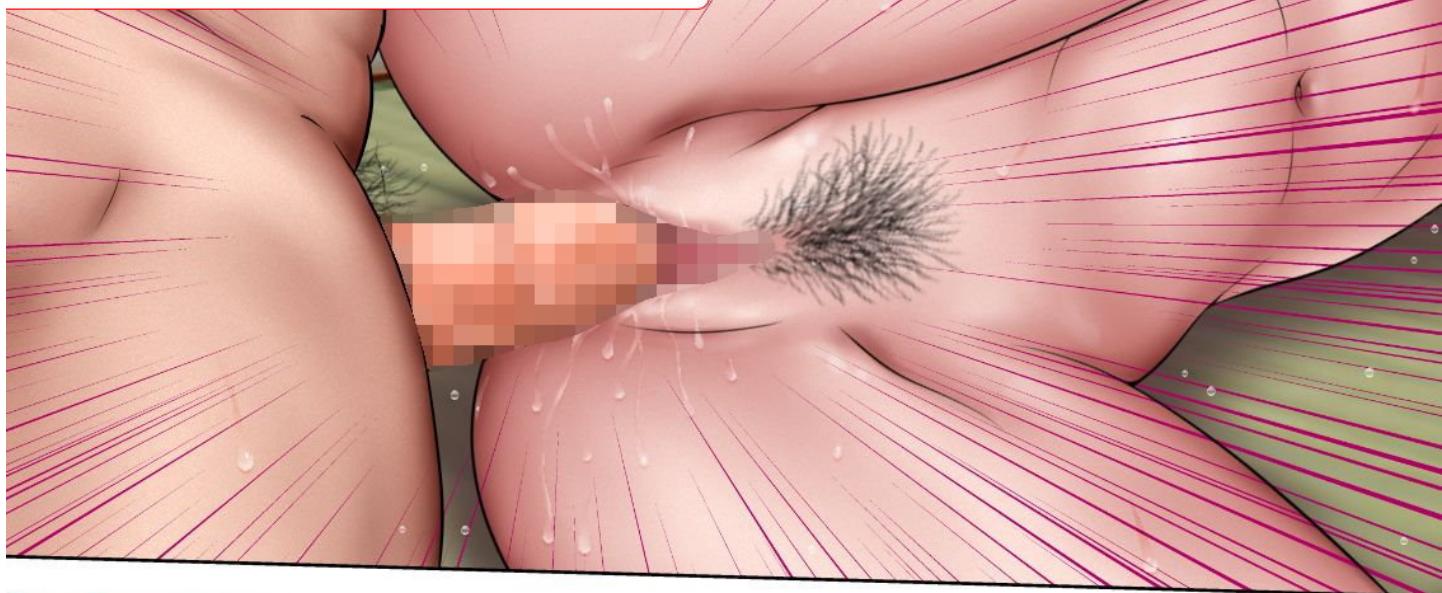

အော့...

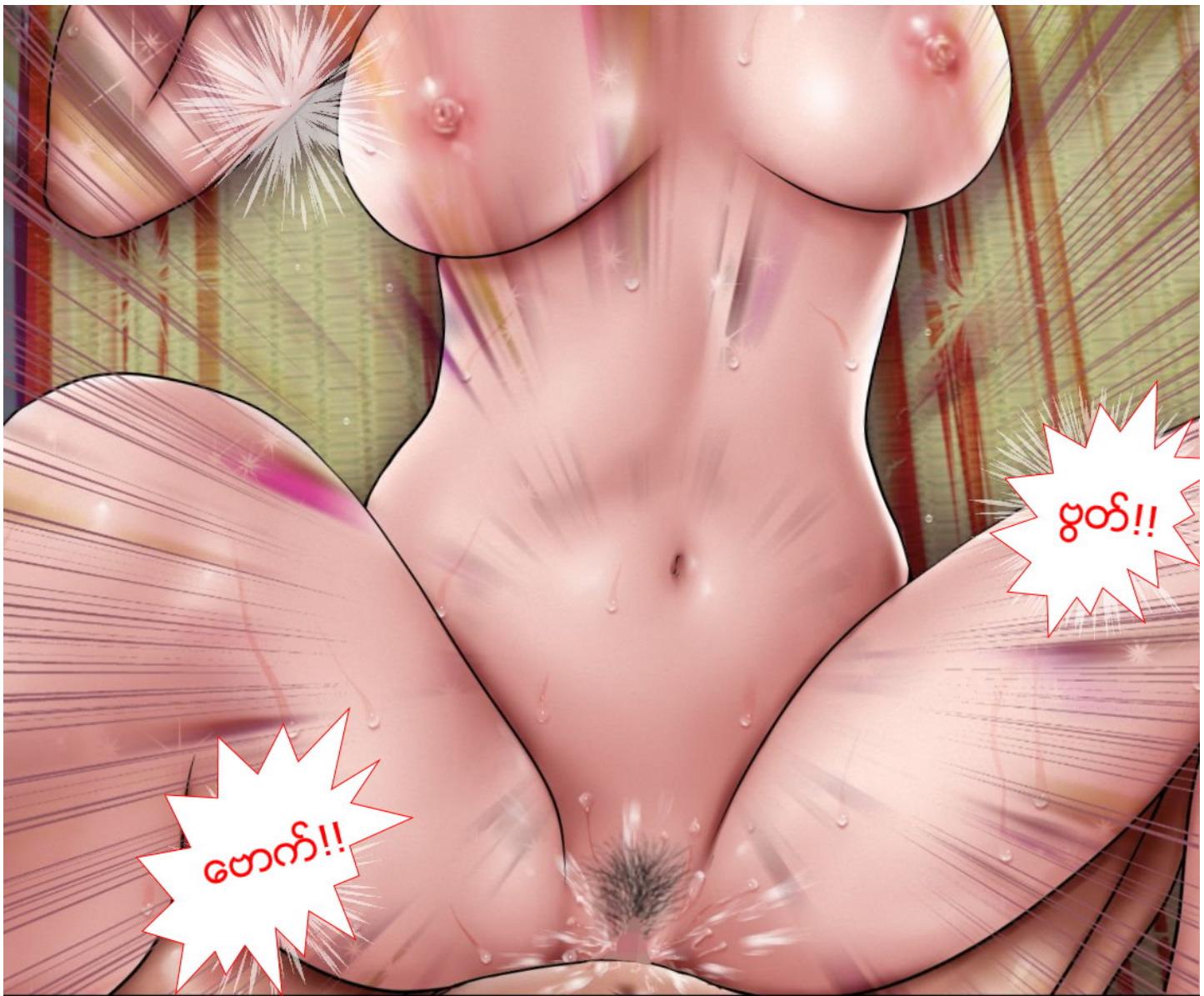
ဟား...

ဒေါ်လေးကသာ...ငြင်းဆန်နေပေမယ့်လဲ
အတွင်းသားတွေက တင်းတင်းကျပ်ကျပ်

ရစ်ထားနေတာ ကျနော်
မသိပဲနေပါမလား?

နင်....
နင့်
ဦးလေး
ဒါကို...

သိသွားခဲ့ရင်

အေ...

အဟန့်...
ဟန့်....

အေ...
ဟ...

ဟန့်...

အဆင်ပြု
သွားမှာပါ

ငါ....
ငါ....
ဘယ်လို

မျက်နှာနဲ့...
ရှင်းပြ...

စိတ်မပျပါနဲ့
ဒေါ်လေးရပ်

ပြီးပါပြီ....?